

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

11/2020

LISTOPAD

11. října proběhlo v Plasích tradiční Misijní štrúdlování. (foto Jiří Strašek)

PŘIJĎTE STOUPAT K VÝŠINÁM

NA VĚŽ KATEDRÁLY SV. BARTOLOMĚJE

OPAKOVANĚ PO CELÝ ROK SE ZVÝHODNĚNOU CELOROČNÍ PERMANENTKOU

Připravili jsme pro Vás tolik žádanou permanentní vstupenku, která umožní opakované výstupy na nejvyšší kostelní věž v České republice, která je součástí katedrály Sv. Bartoloměje (102,26 m).

VĚŽ KATEDRÁLY
sv. BARTOLOMĚJE v Plzni

PERMANENTKA

Jméno

Jan

Příjmení

Anděl

Číslo

BISKUPSTVÍ PLZEŇSKÉ

Náměstí Republiky 35, 301 14 Plzeň
telefon 377 223 112 mobil 731 619 708
e-mail: bip@bip.cz www.bip.cz

- DOSPĚLÍ 250 Kč
- DĚTI 120 Kč
- STUDENTI 170 Kč

věž otevřena celoročně: pondělí — neděle od 10 do 18 h

vstup do katedrály a do Meditační zahrady s 50 % slevou

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU!

Biskupství plzeňské

www.bip.cz

Řekne-li se listopad, pak to musí mít něco společného s padáním listů. Stromy jsou najednou holé, jsou vidět větve, často pokřivené. Podobné je to s člověkem. Zvláště kolem Dušiček. Opadají šminky, piercingy, i nejhezčí ohoz mizí v hrobě. Co zůstane? Duchovní stopa v paměti pozůstalých, nějaký ten hmotný statek (který může být i na vztek). To se týká nás. Ale co se děje s těmi, kteří nás opustili? Předali jsme je z naší náruče do náruče Boží? To bylo nejlepším řešením, protože v okamžiku odchodu ze světa jsme my bezmocní. Opravdu? Máme přece svého obhájce: bratra Ježíše! Když jsme s ním zadobře, pak se ujme nejen nás, ale jistě i našich blízkých. Že nevěřili v Boha? A co když to na poslední chvíli stihli a řekli třeba *Sorry; Je mi líto, že jsem vše dělal vlastními silami nebo se spoléhal na kamarády; Promiň, Bože, prosím!* To nevíme. Možná přiznali, že prohráli. Toto přiznání jak prohry, tak i existence Pána života a smrti, je něco úžasného! Proto se my katolíci za podpory svatých v nebi přimlouváme za všechny v očistci. Tuto službu zemřelým od nás Bůh očekává. Proto díky všem, kteří se dokážou se svými zesnulými důstojně rozloučit, dají o odchodu vědět, zařídí i rozloučení (nejlépe se mší). Množí se „odchody“, které se podobají „zmizení“, jako by nebyly. Není-li účta k zemřelým, mizí i účta k živým.

Onehdy jsme slyšeli o hospodáři, který vynáší ze svého bohatství věci nové i staré. Při mši slycháváme tato slova: *Smiluj se nad svými rozptýlenými syny, abychom byli všichni jedno v tobě.* Celý svůj kněžský život jsem se v tomto okamžiku modlil za své bratry a sestry evangelíky, baptisty apod., abychom jedno byli. Letos covid-19 na mě zapůsobil způsobem, který mě překvapil: *Modli se i za všechny pokřtěné, co nacházíš v křestních knihách – ti jsou také rozptýlení, často pomýlení, zatoulaní, hledající.* Novým objevem je také dalších 5 úvodů k Otčenáši; máme jich nyní 10! Snad je v dohledné době uslyšíme z úst našich kněží. Na úvodu hodně záleží. Umět jiné strhnout ke společné radostné řeči vůči Bohu Otci, udělat mu touto modlitbou radost (jak to krásně řekl Benedikt XVI.). Tohle je další poklad vnesený na světlo Boží. Ještě jedno zjištění stojí za povšimnutí: jsou to slova nad chlebem a vínem při proměňování. V té chvíli tato slova pronáší Velekněz Ježíš; používá k tomu hlas svého kněze, služebníka. Říká: *Toto je mé Tělo; má Krev.* Co by měli věřící na území kraslické farnosti z těla či krve Fořtovy? Jak úžasné je toto tajemství víry, kdy říkáme a vyznáváme: *Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme a na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!* Listopad, doba spadaneho listí, kdy svou duši smíme obléci do hávu Boží milosti, o kterou prosíme. Podzim se hodí pro úvahu: co je smyslem mého života, jaký mám cíl, kam bych rád do-

spěl? V tyto dny mne zastihla zpráva o skonu spolubratra, životního kamaráda P. Josefa. Oba jsme se snažili žít jako kněží naplno. *Víš, Josefe, my si odpočinem až v hrobě.* Jistě, je to nadsázka. Ale ani náhodou jsem si nedokázal představit, že bych nesměl zpěvákovi, prefektu chorálu v semináři, při pohřbu ani zazpívat... Ve dnech, kdy píšu tyto řádky, jsem zajel za hranice do Klingenthalu v Sasku, vystoupil a hlasitě zazpíval. Pohádka o království Miroslava v reálu.

Mons. Peter Fořt

Co se stalo

7. října 2020 se v Olomouci konalo jednání Stálé rady ČBK. Její členové vyzývají věřící, aby se modlili růženec za ukončení pandemie COVID-19.

Pozdravujeme Vás z jednání Stálé rady ČBK v den památky Panny Marie růžencové. Prosíme Vás o modlitbu posvátného růžence na úmysl ukončení pandemie nemoci COVID-19. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. Využívejme jej zvláště v situaci omezených možností účastnit se bohoslužby. Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20 hodin, ať už sami, nebo společně v rodinách. Na konec je možné připojit společnou modlitbu národů proti pandemii, doporučenou předsedy biskupských konferencí evropských zemí:

*Bože, náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný,
z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna
jako lékaře našich duší a těl.*

Shlédni na své děti,

*které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech
Evropy a světa na Tebe obrací a hledají sílu, spásu a úlevu.*

*Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné,
utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům,
sílu a odměnu našim lékařům, sestrám a dobrovolníkům,
věčný život mrtvým.*

Neopust' nás v době zkoušky, ale osvobod' nás ode všeho zla.

*O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým
žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.*

Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Mons. Jan Graubner, Mons. Jan Vokál, Mons. Jan Baxant a Mons. Martin David

Biskup Tomáš Holub 5. října obnovil telefonní linku, na níž během nouzového stavu naslouchá všem, které něco tíží. Všichni lidé – věřící i nevěřící – z Plzeňského nebo Karlovarského kraje mohou biskupu Tomášovi zavolat od pondělí do pátku v čase

Co se stalo

od 11:00 do 12:00 na telefonní číslo **733 147 777**. Je možné napsat také SMS, na kterou plzeňský biskup odpoví ve svém volném čase (budte tedy prosím trpěliví). „Vnímám velkou tíži a náročnost současné situace. Rada lidí je v karanténě, nemohou se stýkat se svými blízkými, mají o ně strach, mnozí nemohou pracovat. Rád bych se svými omezenými možnostmi nabídl pomoc a naslouchal těm, kteří prožívají něco těžkého a potřebují se o to s někým podělit. To je důvod, proč jsem opět zaktivoval tuto linku, proč nabízím svůj čas a svoji připravenost naslouchat. Pokud by to pomohlo alespoň jednomu člověku, dává to smysl,“ říká plzeňský biskup k obnovené službě, kterou aktivoval poprvé v březnu letošního roku, během první vlny pandemie koronaviru u nás.

Bytový dům, jehož investorem je Biskupství plzeňské, uspěl v soutěži Stavba roku Plzeňského kraje 2019.

Bytový dům v Radyňské ulici v Plzni získal cenu Krajské hospodářské komory v Plzeňském kraji. Autorem architektonického návrhu domu je Ing. Arch. Jiří Zábran, projektantem Ing. Josef Hruška. Zhotovitelem stavby je firma Stavitelství ŠMÍD s.r.o., realizace stavby probíhala od října 2018 do února letošního roku. V domě o pěti podlažích se nachází dvacet nájemních bytů. Bytový dům byl oceněn za sílu své formy, výrazovou pestrost i za své obytné kvality. Novostavba členěním své hmoty odkazuje na dvojici starších domů, které nahradila, do ulice zformované na konci 19. století ale vnáší současné tvarosloví. Při návrhu byl kladen důraz na severní uliční fasádu, kam je orientovaná krytá pavlač a schodiště. Přísně pravidelný rytmus fasády tvoří děrované plechy z materiálu corten, jejichž patina má svůj důvod. Dům se nachází v části města, kde staré domy velmi trpí pod polystyrenovým obkladem a kde se vytrácí detail starých fasád. Jižní vnitrobloková fasáda domu je k uliční fasádě kontrastní.

Zveme vás k výstupu na věž katedrály sv. Bartoloměje v Plzni.

Během měsíce srpna byla na věži provedena výměna nouzového osvětlení. Původní bateriové osvětlení bylo nahrazeno moderními LED světly s mnohonásobně lepší svítivostí a nízkým odběrem. Instalace trvala necelé dva týdny za plného provozu věže.

Ve spolupráci s organizací Plzeň-TURISMUS navštěvují věž katedrály sv. Bartoloměje čeští i zahraniční novináři. Jedná se o tzv. presstripy – organizovanou návštěvu novinářů do zvolené destinace. Novináři i jejich rodiny mají zajištěný vstup zdarma a prokazují se tzv. presspasy. Cílem těchto návštěv je rozšíření povědomí o atraktivitách cestovního ruchu prostřednictvím tuzemských i zahraničních médií.

Zveme i Vás, abyste na náměstí Republiky v centru Plzně vystoupali na věž gotické katedrály sv. Bartoloměje, která je se svými 102 metry nejvyšší kostelní věží v České republice. Po vystoupení po 299 schodech budete odměněni výhledem na Plzeň z více než 56metrové výšky. Roční permanentky, vhodné i jako dárek, můžete koupit každý den v pokladně věže. Pokud to epidemiologická situace a nařízení vlády dovolí, zveme vás na věž denně od 10:00 do 18:30 (poslední vstup je možný v 18:00). Prosíme, abyste aktuální informace o epidemio-

logické situaci a z ní vyplývajících nařízení (mj. otevření/zavření věže) sledovali na diecézním webu www.bip.cz.

ZÁŘÍ

6. září se setkali věřící u kaple svatého Václava nad Smržovicemi.

Opět po roce se sešla skupina asi padesáti věřících na stráni pod Zadním kopcem nad Smržovicemi u kaple svatého Václava. Konala se zde bohoslužba k výročí posvěcení této kaple. Stavitelem kapličky je rodina Mrázova ze Smržovic č.p. 27. Kaple byla vysvěcena 1. září 2013. Je zasvěcena patronu české země, svatému Václavovi. Mši svatou celebroidl Mons. Miroslav Kratochvíl. Mši provázeli věřící zpěvem písně *Pojď k Spasiteli*, na závěr zazpívali píseň *Čechy krásné, Čechy mé*. Bohoslužby se zúčastnili převážně poutníci z kdyňské a loučimské farnosti. Počasí v tento den bylo slunečné. Po mši svaté si všichni mohli pochutnat na vynikajících chodských koláčích. Bylo to takové rodinné setkání, a tak pan farář všechny pozval na další pouť, která se zde uskuteční opět za rok, tedy první zářijovou nedělí.

Martina Matějková

19. září rozezněl centrum Plzně křesťanský hudební festival PilsAlive.

12. ročník festivalu proběhl na nádvoří bývalého františkánského kláštera, ve 14 hodin zahájil program hlavní letošní host – folková skupina Nezmaři. Kromě svých osvědčených hitů zahráli posluchačům i několik tematických písní pro křesťanský festival, zazněla např. píseň *Pane můj* od Michala Tučného nebo slavná árie české verze muzikálu *Jesus Christ Superster* *Mít rád bližního svého*. Po

Nezmarech vystoupili klatovští Elias, v jejichž podání zazněly americké spirituály, a to často v netradičních vokálních úpravách. Dalším hostem PilsAlive byla Chválová kapela Plzeň, která v průběhu roku doprovází modlitby chval v Plzni. Vystoupilo také Duo Pachnerovi (Martin Pachner a Lenka Heringová roz. Pachnerová) s autorskými písněmi doprovázenými hrou na kytaru a klávesy. Festival zakončila svým vystoupením hudební skupina Jentet, která posluchačům nabídla spirituály v klasickém podání. Na festival PilsAlive, který, jako již tradičně, moderovala Irena Pulicerová, si našly cestu stovky lidí.

20. září zavítaly k Dobré Vodě u Pocinovic stovky poutníků.

Poutní místo Dobrá Voda u Pocinovic je zasvěceno Panně Marii Bolestné. V liturgickém kalendáři slaví církev tento svátek 15. září. Letošní pouť u Dobré Vody slavili věřící následující neděli, tedy 20. září. Poutníci z různých koutů Domažlicka i Klatovska se zde sešli v hojném počtu v tomto krásně slunečném nedělním dopoledni, aby zde slavili poutní mši svatou. Hlavním celebrantem poutní bohoslužby byl Mons. Miroslav Kratochvíl. Mši svatou sloužil jako obvykle venku u kamenného oltáře. Poutníci zpívali písně *K nebesům dnes zaleť písní a Pojď k Spasiteli*. Bohoslužbu zakončil P. Kratochvíl závěrečným slavnostním požehnáním. Poděkoval obci Pocinovice za to, že se o toto poutí místo vzorně stará, a pozval všechny na tuto velkou pouť opět za rok. Dobrá Voda je místo vyhledávané poutníky i turisty po celý rok a je také oblíbeným místem pro uzavírání sňatků. Kaplička se stálým pramínkem vody byla v roce 2018 zrenovována, má novou střechu a omítku, nová je také věžička na střeše.

ŘÍJEN

1. října otevřela novou třídu Mateřská škola kardinála Berana v Plzni.

Borská pobočka církevní MŠ kardinála Berana Plzeň v budově vysokoškolských kolejí otevřela novou třídu v Baarově ulici 36. Ke dvěma stávajícím třídám tak přibyla třetí pro 24 dětí. Navýšení kapacity bylo možné díky rekonstrukci druhé poloviny přízemí budovy, kterou zajistila Západočeská univerzita v Plzni. Borskou pobočku školky, jejímž zřizovatelem je Biskupství plzeňské, bude navštěvovat 62 dětí. Rozšíření školky, která v budově ZČU funguje už od září 2017, bylo vyvoláno velkým zájmem rodičů o předškolní vzdělávání dětí, a to jak v humanitní třídě, kterou navštěvují děti zaměstnanců ZČU, tak ve třídě křesťanské, určené pro další děti z křesťanských i nevěřících rodin. Před rozšířením mohla mateřská škola v přijímacím řízení uspokojit pouze asi 20 % uchazečů. Školka dosud obývala polovinu přízemí budovy, rekonstrukce se odehrála téměř zrcadlově v druhé polovině přízemí – vznikl nový vchod a jedna třída včetně příslušenství. (Lepší zázemí v podobě nových šaten a sprch získají také zaměstnanci.) V prostoru dále vznikl sklad pomůcek a ředitelna, přičemž ta dosavadní se změnila na sborovnu. Rekonstrukci, zahrnující stavební práce a nákup nábytku, financovala ZČU, náklady činily 9,5 milionu korun. Vybavení pomůckami zajistilo Biskupství plzeňské. Příprava trvala zhruba rok, vlastní realizace pak 5 měsíců. 29. září novou třídu za účasti veřejnosti slavnostně otevřeli plzeňský biskup Tomáš Holub a rektor ZČU Miroslav Holeček.

2. října 2020 zemřel ve věku 69 let fr. Tomáš Aleš Pospíšil OP.

Řeholní roucho svatého Dominika oblékl před 42 lety a jako kněz sloužil v Řádu bratří kazatelů 33 let. Pohřeb se konal v sobotu 10. října 2020 v kostele Panny Marie Růžencové v Plzni. Po posledním rozloučení byl pohřben do řádového hrobu na Ústředním hřbitově v Plzni.

Na 17. října plánované setkání pastoračních asistentů a dalších služebníků ve farnostech proběhlo – vzhledem k opatřením proti šíření koronaviru – v netradičním duchu. Osobní setkání bylo nahrazeno individuálním studiem účastníků. Zájemci po emailovém přihlášení dostali od Pastoračního centra potřebné materiály, tedy seznam několika možných přednášek a textů k poslechu nebo k četbě, z nichž si mohli vybrat. Děkujeme všem zúčastněným za pochopení i za dodržování opatření v nouzovém stavu, věříme, že příští setkání zase proběhne tak jako obvykle.

Dopis biskupa Tomáše

(16. října 2020)

Dopis biskupa Tomáše

Sestry a bratři,

v těchto dnech se na nás obrátil pan ministr zdravotnictví s kratičkou, ale o to důležitější výzvou: „prosím, zůstaňte doma.“

Osobně jeho prosbu plně podporuji: Je naléhavě třeba vyvarovat se všech zbytečných i nadbytečných kontaktů. Proto i já Vás prosím: zůstaňte doma.

Jen bych chtěl slůvko doma pro nás křesťany trochu upřesnit, a to i po konzultaci s mým osobním lékařem, panem doktorem Cyrilem Muchou:

Doma znamená nejen v našem bytě mezi čtyřmi stěnami, které v nás mnohdy sami o sobě zvyšují úzkost, jež může následně mít i neblahý vliv na naši imunitu. Doma pro nás křesťany znamená také zůstat v blízkosti našeho Pána. A proto k našemu domovu jednoznačně patří i náš kostel.

Zcela podporuji, abychom tam v duchu tak potřebné zodpovědnosti nyní nechodili společně, ale abychom toto místo vyhrazené pro domácí setkání s Bohem navštěvovali jednotlivě.

Setkání s Kristem v eucharistii bytostně patří k domovu katolických křesťanů. Proto Vás, sestry a bratři, povzbuzuji: navštěvujte jednotlivě při dodržení všech hygienických předpisů Váš kostel, abyste si ze setkání s Pánem života a naším dobrým Pastýřem mohli odnést do svých domácností rozměr pokoje, který vytváří skutečný domov a tento svět ho nemůže dát. Ale znovu zdůrazňuji: mám nyní na mysli návštěvu kostela pro jednotlivce. Proto, i když se v kostele nebo v jeho okolí uvidíte s Vašimi přáteli, nezastavujte se s nimi k rozhovoru, jen jim třeba na dálku zamávejte. A hlavně se za sebe navzájem modlete.

Své spolubratry kněze moc prosím, aby Vám toto setkání s Pánem umožnili, aby při velmi pečlivém dodržení všech hygienických předpisů byli těmi, kdo Vám umožní toto setkání s Pánem skrze Eucharistii, požehnání i smíření.

A pak – naším domovem je i příroda, stvoření dané lidem od dobrého Boha jako náš pozemský domov. Nezůstávejme tedy podobně jako apoštolové po Kristově smrti ve strachu za zavřenými dveřmi. V přírodě je místo, kde, když jsme sami či jen ve skutečném rodinném kruhu, můžeme i sundat jinak tak potřebnou a pro naše zdraví důležitou roušku, Boha chválit i prosit a nadechnout se vůně Božího domova. Sestry a bratři, modlím se intenzivně za nás všechny a připomínám naše letošní diecézní motto: „Nebojte se, já jsem přemohl svět!“ Zvu Vás nejen k velké zodpovědnosti, ale také k plnosti života: zůstaňme doma v plnosti toho, co domov skutečně znamená.

Jsem rád, že obsah dopisu odráží obsah mé diskuse s Otcem biskupem. Je třeba chovat se zodpovědně a dodržovat všechna hygienická pravidla, tak jak je doporučuje ministr zdravotnictví. Duchovní a duševní pohoda je však nedílnou součástí prevence proti současné virové nákaze, a proto povzbuzení k návštěvě kostela i k procházkám v přírodě chápu i z lékařského hlediska za velmi vhodné.

As. MUDr. Cyril Mucha

1 LF UK Praha,

člen Centrální Etické komise MZ ČR

Dopis biskupa Tomáše

Vážení čtenáři, i v listopadovém čísle Vám nabízíme deset inspirativních biblických úryvků k meditaci. Nebojte se!

Úryvky k meditaci na listopad (podle ekumenického překladu – ČEP):

101. Když jsem všechno přehlédl, šel jsem a řekl šlechticům, představenstvu a ostatnímu lidu: „**Nebojte se** jich, pamatujte na Panovníka velikého a budícího bázeň!“ Neh 4,8

102. „Neříkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojíte, toho **vy se nebojte a nestrachujte.**“ Iz 8,12

103. Řekněte nerozhodným srdcím: „Budte rozhodní, **nebojte se!** Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.“ Iz 35,4

104. „Slyšte mě, kdo znáte spravedlnost, lide, v jehož srdci je můj zákon. **Nebojte se** lidských pomluv, neděste se jejich hanobením!“ Izajáš 51,7

105. „Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, sami neudělají ani krok. **Nebojte se** jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého.“ Jr 10,5

106. „**Nebojte se** sloužit Kaldejcům. Zůstaňte v zemi, služte babylónskému králi a povede se vám dobře.“ Jr 40,9

107. **Nebojte se** babylónského krále, jehož se bojíte; **nebojte se** ho, je výrok Hospodinův, neboť jsem s vámi, spasím vás a vysvobodím z jeho rukou. Jr 42,11

108. Hospodin je světlo mé a moje spása, **koho bych se bál?** Hospodin je zástita mého života, **z koho bych měl strach?** Ž 27,1

109. A když vás obžalují, **nedělejte si starosti**, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Mt 10,19

110. Když vás povedou do synagóg a před úřady a soudy, **nedělejte si starosti**, jak a čím se budete hájit a co řeknete. Lk 12,11

Ptáme se také vás: Jak se vyrovnáváte se strachem?

„Kdo se dívá na vítr, nikdy nezaseje, a kdo se dívá na mraky, nikdy nesklidí.“ Strach může být dobrý rádce, ale špatný pán. Jak často mě strach doběhl kvůli obavě, jak budu vypadat, co si druzí pomyslí atd. Vždy si člověk může najít rozumný důvod, proč se neodvážít jednat. Málo zkušeností, málo vědomostí, nevhodné okolnosti, nesprávný čas... A potom už není příležitost, není síla, vytratí se chuť ke změně. Kdy a kde mizí odvaha a vyhrává strach? V malé důvěře? V nechuti riskovat? Z pohodlnosti? Z vize nejhorších scénářů, které ani nenastanou? Vždy z každého kousek. A pak je chvíle rozhodnutí pryč, nepostojí a nevrátí se. Je zbytečné si vyčítat, měla jsem se alespoň pokusit. A kde je lék? „Svou starost slož na Hospodina, jemu na tobě záleží.“ Přestat se brát moc vážně a k tomu humor – to je skvělý pomocník.

Lenka Lazarová

Nebojte se

Začátkem října, když byla zpřísněna státní opatření proti šíření koronaviru a bohoslužeb se smělo účastnit pouze 10 lidí, jsem na Facebooku zahlédl fotku velkého prázdného kostela s pár lidmi v předních lavicích. Pod ní byl připojen komentář „Pro KTERÝCH deset?!“ Okamžitě mi hlavou začaly vířit myšlenky. Ano, také mě to už pár dní zaměstnávalo. Po pár dnech to bylo zase jinak a už bylo třeba se ptát „Pro KTERÝCH šest?!“, ale jádro otázky bylo pořád stejné. Po internetu začala kolovat různá řešení, od on-line rezervačních systémů přes zastrkávání dřevěných kolíčků do šesti volných dírek u vchodu až po výzvy k „osobnímu lockdownu“ a dočasnému zdržení se účasti na jakýchkoli bohoslužbách, výzvy k slavení v rodinách a ke kontemplativnímu vyjití si do přírody.

Co to ale pojmout z jiné strany? Co když se přestaneme ptát, pro kterých šest (vyvolených či nejrychlejších či nejpotřebnějších) bude tato mše tuto neděli přístupná, ale spíše budeme hledat, kterých šest farníků bude tuto neděli ochotno být tady v kostele pro a za celou farnost? Se kterými šesti z farníků může tento týden farář počítat, že se spolu s ním stanou průvodci na cestě pro ostatní? Kterých šest farníků svými dovednostmi, schopnostmi a možnostmi se tuto neděli a tento týden vzájemně doplní a dají dohromady skupinku schopnou zajistit základní pastorační péči ve farnosti, navíc takto silně navázanou na zkušenost společného slavení eucharistie ve farním kostele?

Připojuji pár inspirací, co by bylo možné od takovéto skupinky či takovéhoto skupinek očekávat:

1. telefonický kontakt se staršími farníky, který jim přinese povzbuzení, informaci a orientaci a možnost takto na dálku podpořené společné modlitby;
2. mailový kontakt s farníky, kteří jsou na síti, a pomoc ve vzájemném propojení se a povzbuzení se;
3. sběr podnětů od ostatních farníků k modlitbě či ke vzájemnému sdílení, které pak budou použity při bohoslužbě při modlitbě věřících či v ohláškách;
4. sběr informací, kdo co ve farnosti potřebuje, a pomoc při koordinaci, jak to zajistit (donáška jídla, roušek, farních tiskovin apod.);
5. technické zajištění on-line přenosu a záznamu nedělní bohoslužby;
6. podpora ostatních při zprovoznění techniky pro on-line propojení a šíření informací o této možnosti mezi farníky;
7. distribuce podnětů a inspirací pro slavení neděle v domácnostech (elektronicky i papírově);

8. spolupráce při donášení svatého přijímání do některých domácností (samozřejmě po zvážení vhodnosti a hygienické proveditelnosti);
9. podpora rodin s dětmi a spolupráce na distribuci podkladů pro doprovázení dětí na jejich cestě víry (místo setkávání na faře či ve škole);
10. lidská a duchovní podpora pro faráře a prostor pro spolupráci a pastorační rozlišování.

Samozřejmě toto všechno (a spoustu dalšího) nemusí zajistit ona skupinka, která bude s farářem v zastoupení celé farnosti spoluslavit nedělní eucharistii. Do mnohého z toho mohou být – a měli by být – zapojeni i další. Ale taková skupinka může být základem této služby. Pak už to není nějaká „elita“, nějaká „vyvolení“ či „kámoši faráře“, ale ani jen ti nejrychlejší, co se první přihlásí, či ti nejpotřebnější, kteří na to mají jakési „právo“. Jsou to spíše ti, kteří jsou ochotni (a mají k tomu ve svém osobním a rodinném životě také prostor) takto se svými dary vstoupit do společné služby pro celou farnost a zkušenost slavení eucharistie v takto plném slova smyslu (nejen jako posvátného obřadu, ale také jako katalyzátoru života celé farnosti s Kristem) jsou ochotni těmito způsoby pomáhat zprostředkovávat do celé farnosti...

Já sám to ovšem nemám jako hotový recept. Spoustu ze zmíněného u nás v Chebu také nemáme dotažené nebo vůbec rozběhnuté... Jen si asi i sám pro sebe potřebuji pojmenovat, co na těch dnešních omezeních může být i dobrého. Možná třeba to, že některé z těch uvedených bodů pak zůstanou jako „nová normalita“ i po odchodu Covidu19 do věčných lovišť.

P. Petr Hruška

Co se letos dělo v Meditační zahradě?

Zaostřeno na...

Milí čtenáři,

mám tu možnost veřejně pohlédnout na dění v Meditační zahradě v Plzni a krátce shrnout letošní sezónu, která s sebou přinesla mnohé změny, jak jistě víte, především personální.

Příprava před otevřením byla náročná i vzhledem k nejistým dnům koronavirových omezení. Pracovní režim se jinde různě měnil na home office, ale – věřím, že mi dáte za pravdu – já a můj kolega jsme měli to štěstí, že jsme mohli pracovat venku. Na pár dní se k nám také připojili další kolegové z biskupství; moc pomohli, pálili obrovskou hromadu dřeva vytvořenou během roku, čistili sochy a nádvoří

a pomohli uklidit další plochy kolem Meditační zahrady. Jarní vlna pandemie způsobila, že jsme otevřeli o dva týdny později, než bylo původně v plánu, takže byl dostatek času některé věci ještě vylepšit.

První květnové dny hned po otevření přilákaly mladé lidi, posléze se odvážíly přijít rodiny s dětmi a zhruba po měsíci se osmělili i starší lidé. Většina byla

po jarním rozvolňování ráda, že může někam prchnout, zastavit se a přemýšlet. Meditační zahrada se stala útočištěm pro nás pro všechny. Meditační zahrada je vzácné dílo, které rozhodně není ochuzeno o romantiku. Duch zahrady je cítit, místo je promodlené. Na jaře mrazíky, sluníčko zahřívá louku i zkrěhlé prsty, vykukují první sněženky a jak se příroda probouzí, mizí chmury, ve vzduchu je čerstvo. Krásné azalky rozkvétají jedna po druhé a také rododendrony, zahradu v polovině května můžeme pozorovat v plné nádheře. To je také nejvhodnější čas zavolat pana fotografa, aby udělal krásné snímky, použité na našich pohlednicích.

Začátkem června jsme se stali součástí akce Víkend otevřených zahrad, návštěvnost byla

opravdu hojná. V polovině měsíce se konala akce Noc kostelů, u nás spojená s nočním osvětlením křížové cesty, která je návštěvníky po roky zvláště oceňovaná. Večer byl okořeněn skvělým jazzem skupiny Jazzindustry a grilováním. O pár dní později zde měli svůj koncert také plzeňští konzervatoristé.

Začátkem srpna u nás proběhlo předání nejvyššího skautského vyznamenání – řádu Stříbrného vlka členovi skautského střediska br. Jiřímu Světlíkovi – Medvědovi.

Když se přiblížil svátek sv. Maxmiliána Maria Kolbe, konala se v Meditační zahradě poutní slavnost. Duchovní program – křížovou cestu a mši svatou vedl P. Jakub Holík, dopřáli jsme si poté malé občerstvení a trochu vína.

Slavnost byla ukončena koncertem, kde zazněly muzikálové melodie a další díla známých skladatelů.

V září se konala jedna vzácná zahradní slavnost, bohužel kvůli zhoršení situace všechny další akce byly a zůstávají zrušeny, tj. slíbené ukončení sezóny, kde se připravovali hudebníci k tanci a poslechu, také společné plzeňské oslavy republiky. Listopad vypadá velmi nejistě, ač je připravená tradiční oblíbená akce Advent klepe na dveře, která se má uskutečnit 22. listopadu od 15 hodin.

Navzdory všem omezením se celkový počet návštěvníků zahrady ve výsledku příliš nelišil od minulého roku, ač svateb ubyla třetina, zájezdy a školy byly minimálně. Můžeme se však radovat z množství dobře odvedené práce a zájmu okolí, pozitivních ohlasů, co se týče úprav, čistoty celého areálu, krásy zahradní architektury. Akce byly velmi příjemné a hodnotím je jako povedené. Věřím, že se navzdory situaci letošní sezona podařila.

V příští sezóně se na vás všechny budeme těšit od středy 14. dubna 2021. Chystáme nějaké menší úpravy, aby byla naše zahrada krásnější a pobyt v ní se stal příjemnějším. Také se budeme snažit přilákat vás na různé kulturní akce, především koncerty.

Přeji vám především zdraví a pevné nervy v této nejisté době.

Marta Entlerová z Meditační zahrady

Zaostřeno na...

Rozhovor s o. Igorem Bibkem

Rozhovor

V letošním roce uplynulo 25 let od kněžského svěcení o. Igora Bibka. (5. září byla při této příležitosti sloužena slavnostní bohoslužba ve Vejprnicích.) Povídali jsme si nejen o tom, jaké jsou radosti a těžkosti kněžského života.

Jaká byla vaše cesta k víře?

Dneska už bych se nehlásil k tradiční křesťanské rodině, ale k té praktikující. (Je ohromný rozdíl mezi tradiční a živou praktikující rodinou.) Pro nás bylo křesťanství standardem při řešení všech životních otázek, katechismus se pro nás stal samozřejmostí. Co mě přivedlo k víře? Rodiče a společenství, které bylo součástí mého života. Až v pubertě jsem začal rozvažovat, čemu že vlastně věřím. Podchytily jsme pak různé proudy: Oázu, Neokatechumenát, Hnutí fokoláre... V té době byla tahle hnutí zakázaná, bylo to tedy trochu jiné než dnes. Díky nim se má víra vyprofilovala. Pro mě a mnohé jiné nebylo křesťanství součástí rebelie, to v žádném případě. Ostatně tohle se ukázalo hned po revoluci, na začátku 90. let: někteří přestali chodit do kostela (za komunismu tam možná chodili proto, aby ukázali svobodu projevu, že si mohou dělat, co chtějí), jiní ale chodili do kostela dál. Pro nás to byla součást života: „Nesmíš trhat broukům nožičky!“ Kněží náš uměli podchytit přiměřeně našemu věku, předat nám křesťanskou etiku i morálku. Když děti učím náboženství, stále obdivuji, jak to s námi tenkrát naši kněží uměli. Můžu jen děkovat za to, že se víra stala přirozenou součástí mého života.

Jaká byla vaše cesta ke kněžství?

Bylo třeba udělat ještě další krok. Patřil jsem do velké skupiny ministrantů, ale nemůžu říct, že by nás ke kněžství někdo nutil. Od toho bych se distancoval. Hodně lidí říkalo, že by si nás dovedlo jako kněze představit, a nakonec se to mezi námi docela přirozeně vytříbilo. Byla ještě povinná vojna, asi tehdy jsme se rozdělili. Dostal jsem modrou knížku, takže jsem měl čas na studium; povolání ke kněžství přicházelo pozvolna. Když se někdo zeptá snoubenců nebo manželů, proč on si vybral zrovna ji a ona zrovna jeho, těžko se hledají slova a vysvětlení. Je těžké na takovou otázku odpovědět. Vybral jsem si tuto cestu, i když všemu nerozumím, všechno neznám a nechápu. Kolikrát jsme se hrabali v Písmu, hledali jsme odpovědi a snažili jsme se svou volbu sami sobě zdůvodnit! Kolik proklečených hodin. Člověk u oltáře i v kapli hledal odpověď.

Vzbuzujete jako ženatý kněz překvapení nebo pohoršení?

Pocházím z východu, kde je to na těch vesnicích takové promíchané, ale nikdo se tam ničemu nevidí. Tady na západě Čech jsem spíš rarita. Lidé, kteří mě neznali, se občas ptali, odkud jsem, z jaké řehole. Říkal jsem: „Já jsem z té nejtvrdší řehole.“ „Otče, vy jste trapista, cisterciák, nebo benediktin?“ Říkal jsem že ne, že jsem ženatý. Lidé si mysleli, že si z nich utahuji. Už léta žiju s jednou manželkou.

O zdobrovolnění celibátu se v západní katolické církvi už léta mluví...

Jsem východní (řeckokatolický) kněz, znám své spolužáky i mnoho kněží. Někteří jsou rozvedení, někteří laicizovaní. Myslím, že celibát nevytrhne církvi trn z paty.

Východní církve se poučila. V prváku nám říkali, abychom neřešili holky, že v pátém ročníku je budeme proházovat vidlemi. Ale tak jednoduché to opravdu není. Náš ročník byl první porevoluční, naši skupinu tvořili muži od gymnazistů až k tomu nejstaršímu, kterému bylo myslím pětatřicet let. I dneska říkáme mladým, že všechno má svůj čas, v pětatřiceti letech už se ale partnerky hledají hůř. V našich seminářích na Slovensku je dnes podmínkou ke svatbě alespoň dvouletá známost. Až potom biskup připustí seminaristu-klerika k ženitbě a svěcení. Co byste chtěli po třech měsících známosti? Vztah se musí trochu prověřit. Ani pro ženy to není jednoduché, mnohé to pak nezvládnou.

Východní církve světi ženaté muže na kněze. V západní církvi může být muž ženatý po stupeň jáhna, ve východní církvi po stupeň kněze. Biskupové v obou případech musí být svobodní. (Obyčejně už nebývá praxí, aby se ženil jáhen.) U nás je podmínkou, že muž musí být ženatý před svěcením. Proto vždycky připomínáme, že pokud zemře manželka nebo pokud od sebe odejdou, tak to toho muže bude stát kněžství. Jedině kdyby se prokázalo, že žena s mužem už nechtěla žít, a tak od něho odešla, mohl by muž zůstat knězem. V konkrétních situacích o tom vždy rozhoduje biskup.

Myslíte, že to mají východní kněží při rozhodnutí k tomuto povolání jednodušší?

Na začátku může být pro východní kněze snazší to, že nemusí řešit stav – mají pět šest let na to, aby tuhle otázku vyřešili. Západní kandidát jde do studií automaticky s tím, že se oženit nesmí. Ale kněžství musí zůstat kněžstvím, i v sebelepším manželství kněz vždycky bude knězem. Kněz také potřebuje společenství ostatních bratří kněží, potřebuje fungovat i s nimi.

Myslím si, že problémy církve se nevyřeší tím, že dovolíme kněžím být ženatí. U nás se říkalo, že pokud žena není vikářkou nebo kaplankou, tak nevydrží. Zapomeňte na víkendy, na volné dny... Moc obdivuji svou manželku, protože já jsem se moc dobře oženil, ale ona se opravdu špatně vdala.

Prožíval jste na před kněžským svěcením nějaké pochybnosti?

Naše generace je zvláštní – zažili jsme komunismus. Pochybnosti se mi snažil namluvit jeden státní tajemník v roce 1986, když jsem dělal zkoušky do semináře. Že prý se svými vědomostmi nejsem schopen ani přistoupit k prvnímu svatému přijímání. Ale nějak se to neuchytilo.

Co považujete na kněžství za nejtěžší?

Pro kněze určitě není jednoduché se neustále stěhovat (my jsme se za šest let stěhovali šestnáctkrát). Rodina trpí, protože pořád měníte polohu. Ani pro kněze samotného to ale není jednoduché. Když musí neustále začínat, tak se pak sám sebe často ptá, k čemu to všechno je. Jeden čas jsme si říkali, že buď jsem tak špatný, že mě biskup trestá, nebo jsem tak dobrý, že má potřebu mě všude ukázat. Tohle je těžké – není jednoduché neustále začínat. Co kněz může za rok poznat? Vždyť se ani nestihne usadit.

Když jsme byli mladí, říkali nám, že nám chybí pastorační moudrost. Kde jsem ji ale mohl nabrat? Byl jsem na úplném východě Slovenska, zažil jsem obrovský exodus za prací, který trvá dodnes. Ve vesnici nebyli muži, měl jsem na starost sedm vesnic, jen ženy a důchodce, protože i mládež byla ve městech. Pak jsem působil v Žilině, v centru Slovenska, poté jsem se přesunul do Bratislavy. To byly takové šoky, že jsem měl asi dva měsíce problém s kázáním. V kostelních lavicích samí profesori – jak jsem před nimi mohl mluvit? Kněz se musí nějak sžít s prostředím, aby byl schopný v něm působit. Změny nejsou vždycky příjemné.

Co je na kněžství krásné?

Na kněžství je krásné, že niky nevíte, koho potkáte; měl jsem pár takových zážitků.

Třeba když biskupský vikář na poslední chvíli zrušil svou účast na cyrilometodějské slavnosti a poslal tam mě. Běžel jsem pro roucha, pelášil jsem na místo, až jsem vlítnul do náručí Mečiarovy manželky. Jindy jsem se setkal například s ministrem kultury... Potkal jsem tolik různých lidí. Chápu, proč nám vikář v Bratislavě říkával: „Kluci, noste sako, nikdy nevíte, koho potkáte!“

Každý kněz vám asi také potvrdí, že je vždycky radost, když všechno funguje. Někteří kněží (asi nejen v pohraničí) jsou frustrováni z odlivu lidí. Zatímco ve 30. letech proběhlo ve farnosti třeba padesát křtů ročně, dnes jsme rádi, když máme díky Bohu jeden křest. Je fajn, když farnost funguje, když se lidé vrací a projevují zájem, když vnímají autoritu církve a něco od nás očekávají. Občas se samozřejmě stane, že se po nás lidé svezou. To je normální. Až se někdy dívím, proč takoví lidé do kostela přicházejí, když mají s církví nebo s námi kněžími takový problém. Co já pak můžu dělat? S někým se mluvit dá, někdo má zájem, ale někdy je to zbytečné a nikam to nevede.

Jak vnímáte proměny společnosti i očekávání, která mají lidé od církve?

Je fajn, když lidé vnímají autoritu kněze a chtějí se s ním poradit (i když samozřejmě ani on nemá patent na rozum), je fajn, když lidé chtějí poznat církevní učení a nespokojí se jen s katechismem, o kterém slyšeli ve škole. Když dětem něco řeknete, oni se to naučí. Ale když povyrostou, pochopí věci zase nově. Není to radostné, když se vyprazdňují farnosti, pro kněze je ale práce pořád dost.

Lidé nejsou ateističtí, spíš je tu v Čechách mnoho těch, kteří míchají všechny nauky dohromady. Ale to nejde, to není dobré! Často se setkávám s takovým spojováním, ale lidé nemohou dělat všechno dohromady, to zkrátka nelze. V různých naukách jsou diametrální odlišnosti. Až bych se pak bál některé lidi duchovně doprovázet.

Duchovní doprovázení je veliká odpovědnost. Nejen my kněží narážíme na to, že ani my sami nevíme, co dál. Situace se od 90. let dodnes velmi výrazně změnila, velký vliv mají sociální sítě, mění se přístup mladých lidí ke vztahům...

Naši prarodiče zažili válku, naši rodiče studenou válku, takže nemohli cestovat. My cestujeme po celém světě, ale jako bychom se nedokázali usadit, jako bychom neměli poznat a přijmout, co vlastně chceme. S tímhle církev musí umět pracovat, ale nesmí pouze soudit a odsuzovat. Je třeba vést mladé lidi k tomu, aby nezapomněli na svůj základní úkol. Po dvaceti letech už by snad člověk mohl vědět, jestli chce jít do kláštera, nebo do manželství. Dnes se do vztahů vstupuje velmi pozdě, pořád se čeká na něco lepšího. Logicky se pak výrazně zvyšuje věk vstupu do manželství. Například pro naši generaci bylo nemyslitelné, aby se někdo scházel s holkou, ale pak si ji neval. To by si ho rodiče podali!

Není církev v některých otázkách ohledně manželství až moc přísná?

Církev je v některých záležitostech kolem 6. přikázání přísná. Jenže když si ti mladí ve čtrnácti patnácti letech všechno odžijí, tak si pak ve dvaceti už nemají co říct. Nemají co objevovat, už všechno znají. Vážný vztah už jim nic neříká, nemají o něj zájem.

I my bychom si měli vyjasnit některé otázky ohledně manželství a rodiny, v církvi je možné setkat se s velmi různými názory. Ani my to nemáme úplně vyřešeno. Setkal jsem se například s názorem, že každá správná křesťanská rodina má mít každý rok jedno dítě. Ale to přeci není možné! Člověk může mít rád děti, ale je pak schopný každé dítě zabezpečit? Nemůžeme podporovat pouze život, ale také řádnou výchovu. Ze materiálního zabezpečení není nutné pro spásu duše? Dcera nemusí jezdit na lyžích, syn nemusí hrát fotbal, děti nemusí mít počítač... Ale když z hlediska církve mluvíme o rozvoji člověka, člověk je před Bohem povinen rozvíjet svůj rozum a své schopnosti. Rodiče by tedy měli být schopni své děti v tomto podpořit, umožnit jim rozvoj.

Co dnes může lidi přitáhnout k církvi?

Já sám nevím. Některé lidi přitáhne samotný kostel, někoho přitáhne osoba kněze. Jsem toho názoru, že každý kněz má své charisma, to se ostatně ukazuje i v různých řeholích. Jsou tady kněží pro vysokoškoláky, kněží pro středoškolskou mládež, jsou tady kazatelé i kněží žijící v ústraní. Každý z nich může někoho oslovit. Znal jsem například kněze, který za čtyři roky opravil čtyři kostely; pater Hýža byl zase vyhlášený zpovědník; znal jsem také jednoho z prvních nemocničních kaplanů, který měl ten dar, že dokázal chodit po jednotlivých odděleních, měl smysl pro utrpení a uměl doprovázet pacienty... Každý z nás má nějaký dar, jde o to ho objevit a umět s ním pracovat.

Záleží ale také na lidech, ke kterým jsme poslání, záleží na tom, co očekávají. Někdy potkáte smutné křesťany, kteří to všechno berou moc vážně, to se pak bojíte udělat vtip. Nelze nad vším plakat, to nejde. Kněz ale nemůže vždycky změnit stanoviska, která si člověk přináší od rodičů.

Byl bych také zdrženlivý ve všelijakých soudech, nelze hned všude vidět sata-
na – setkal jsem se například s odsuzováním rockové hudby. Přece nemůžeme

hned vyskočit a tvrdit, že rock je zlo. Ok, poslouchejme jižanskou italskou muziku, ale neodsuzujme hned všechno, co se líbí ostatním a v čem chválí Boha. V církvi nám chybí ucelený pohled a svoboda – proč mě má někdo soudit za to, za co já Bohu děkuji? Nemyslíme to zle, ale občas se upneme na nějakou myšlenku s pocitem, že jen ta jedna jediná je správná. Některé myšlenky zbytečně často a moc hlasitě proklamujeme.

Když jsem studoval politologii, vrátili mi práci, protože jsem v seznamu literatury neuvedl Kapitál od Marxe. Pan profesor se divil: „Vy píšete práci o společnosti, ale nemáte uvedený poslední systém, který ovlivnil společnost?“ Člověk musí vědět, čím společnost žije, musí umět argumentovat.

Občas se mi kněží dopouštějí unáhlených závěrů, protože do toho třeba ještě tak úplně nevidíme. Někdy nám chybí křesťanská dospělost a odpovědnost: umět nést zodpovědnost za vlastní skutky. Je třeba umět poznat svou část hříchu. Mám být zodpovědný za to, co já sám dělám. Taková výchova, to je úkol kněze. Musí být ale také zřejmé, co vlastně chceme. Některé věci se zákonitě dají přizpůsobit, základ ale musí být stejný.

Očekávání lidí jsou občas závislá na tom, co dostanou, ať už od rodičů, nebo od kněze, se kterým se potkali. Není vůbec špatné tyto lidi poznávat – jejich různé typy a charaktery – v různých regionech. Když člověk zůstává celý život na jednom místě, nemusí pak pochopit problémy, které řeší lidé na jiných místech. Práce duchovního není jednoduchá. Někdy se snadno řeší nahodilá setkání, ale když za vámi lidé přijdou podruhé, potřetí, počtvrté... Pak prosíte Ducha svatého. Ani my kněží často neumíme dát odpověď, i my jsme jenom lidé. Často také jen zkusíme, co zabere.

Člověk musí být i po mnoha letech kněžství pokorný.

Jak odpočíváte?

Musím se naučit vypínat, naučit se myslet na něco úplně jiného, než co běžně řeším. Vyčistit si hlavu na procházce – třeba počítáním labutí nebo kachen na jezeře. Mám rád cestování a turistiku, chodím do přírody, sleduji, co se děje kolem mě. Kněžím se vždycky doporučovala manuální práce – já si třeba rád sám opravím auto. Samozřejmě moc rád trávím volný čas se svou rodinou. V tom se učíme my všichni – jak vypnout, aby se to neobrátilo proti nám, abychom se vyhnuli syndromu vyhoření.

4. září 2020

Připravila Jana Lazarová

Z charitního života

v západních Čechách

Ze života v charitních domovech pro seniory

Senioři v charitních domovech nemohou na základě vládního opatření opět přijímat návštěvy ani domovy opouštět. Tuto situaci už znají z jarní téměř tříměsíční karantény. Přestože je omezení vzájemných kontaktů mezi blízkými značně nepříjemné, zdejší obyvatelé většinou uznávají důležitost tohoto opatření. Například z rychlého průzkumu v Domově sv. Alžběty v Plzni bylo patrné, že senioři jednoznačně důvěřují personálu v tom, že se o ně za ztížených podmínek dobře postará, a že jsou se situací vyrovnání. Také v Domově pro seniory sv. Pavla v Rokycanech mezi klienty nepanují obavy a žijí zde tak, jak je pro ně zvykem. V plzeňském Domově pro seniory sv. Jiří vyjadřují klienti solidaritu s personálem tím, že při kontaktu s pečujícími sami dobrovolně nasazují roušky, aby ochránili také zdraví pečovatelek a sester, které by se v případě nákazy o ně nemohly postarat. Charitní domovy jsou při podzimní „druhé vlně“ dobře zásobeny ochrannými prostředky a pomůckami, a zcela tedy odpadá napětí, které bylo na jaře vyvolané jejich akutním nedostatkem při příchodu epidemie covid-19. Na začátku podzimu bylo obyvatelům nabízeno dobrovolné očkování proti chřipce, jehož část z nich využila.

Personál charitních domovů se maximálně snaží zpestřit klientům nabídku takzvaných aktivizačních činností. Jak uvedla paní Kovářová z rokycanského Domova pro seniory sv. Pavla, nyní je na tyto aktivity více času a zájem o ně mají i klienti, kteří se jich dříve nezúčastňovali.

V závislosti na vybavenosti a zvyklostech domovů se jedná o různá cvičení, drobná vyrábění při dílnách, hraní společenských her či pečení. Senioři mají (v době redakční uzávěrky) stále možnost se vzájemně navštěvovat a různých společných posezení rádi využívají. Do aktivizací jsou zapojovány i inovativní technologie – v plzeňském Domově pro seniory sv. Jiří využívají senTable, což je interaktivní dotykový stůl vybavený softwarem s řadou her a kvízů, například k procvičování paměti. Senioři zde také mohou číst e-knihy nebo poslouchat audioknihy. V Rokycanech zase využívají speciální rotoped a zájemce si navíc na přiložené mapě může vyznačit bod, kam přesně jej má pomyslný bicykl po České republice dovézt. Výhodu mají domovy s větší zahradou jako například Domov pokojného stáří Naší Paní v Klatovech, kde si senioři mohou při dobrém počasí vyjít na procházku.

Velmi důležité je zajištění kontaktu seniorů s jejich blízkými mimo zařízení. Forma vzdálené komunikace se odvíjí od zájmu klientů a také konkrétního

vybavení v domově. Někde postačuje telefon a čtení emailových zpráv, jinde jsou hojně využívány videopřenosy přes programy jako Skype nebo WhatsApp. Tomáš Fexa, ředitel Oblastní charity Ostrov, která zajišťuje dva charitní domovy pro seniory, hodnotí jako velmi praktické komunikační využití tabletu – je pro seniora lehký, jednoduchý na ovládání a umožňuje videopřenos, ostrovská charita má však jen jeden. Pokud by se našel laskavý dárcce, který by měl zájem tablet či tablety do domovů v Ostrově koupit, nechte kontaktovat pana Fexu na tel. 777 767 050. Dobré zkušenosti s využíváním tabletu mají i v Domově pokojného stáří Naší Paní v Klatovech.

Podle prostorových dispozic domovů jsou někde umožněny i návštěvy „pod okny“, příbuzní si tak mohou alespoň zamávat a vyměnit si pár pozdravů a úsměvů. V Ostrově je podle počasí možno využít prosklenou zimní zahradu. Senior se tak může vidět s návštěvou, která stojí vně budovy, alespoň přes sklo. Přejeme našim seniorům a pracovníkům v domovech pevné zdraví i mnoho sil v nelehké době.

Hledáme zájemce o podporu dětí v programu Adopce na dálku

Jedná se o projekt Diecézní charity Plzeň na pomoc dětem z nejchudších rodin v Bolívii, Paraguay a Peru, jimž pomáháme formou příspěvku na vzdělání. V Latinské Americe je chudoba největší překážkou v jeho dosažení. Děti musí velmi často pomáhat rodině s obživou, například pouličním prodejem. Pokud dítě nedosáhne na vzdělání, nepodaří se ani jemu, ani jeho budoucí rodině vystoupit z kruhu chudoby.

Jak pomoci? Staňte se adoptivním rodičem Vámi zvoleného dítěte z Bolívie, Paraguaye nebo Peru. Jednou ročně uhradíte příspěvek 7 000 Kč, z něhož bude zaplacen vše potřebné k jeho studiu (učebnice, školní potřeby, školní uniforma), v nutných případech i strava, ubytování na internátě či lékařská péče.

Kam se obrátit? V případě zájmu kontaktujte koordinátorku programu Jaroslava Medunovou na tel. 731 433 058 nebo na emailu adopce@dchp.charita.cz.

Charitní Poradna pro cizince poskytuje asistenční služby v nových prostorách Ministerstva vnitra v Plzni

Poradna pro cizince Diecézní charity Plzeň poskytuje asistenční služby cizincům ze států mimo Evropskou unii v nových prostorách Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR na adrese Jagellonská 9, Plzeň. Počet těchto klientů se od začátku roku zvedl oproti loňsku zhruba o čtvrtinu. Sociální pracovníce v tandemu s tlumočníci z ruštiny a ukrajinštiny s nimi řeší záležitosti týkající se prodloužení či změny pobytu nebo přicestování dalších členů rodiny. „Základna“ Poradny pro cizince je spolu s dalšími službami Diecézní charity Plzeň ve středisku v Cukrovarské ulici 16. Zde poradna poskytuje ještě širší záběr pomoci lidem ze zahraničí – například jim pomáhá s orientací ve vládních nařízeních, která se rychle mění, s hledáním místa pro dítě ve školce nebo ve škole nebo asistuje při hledání lékařské péče a ubytování. Konzultace zde mohou probíhat také v angličtině, mongolštině či bulharštině.

Projekt Asistenční služby na pracovišti OAMP MV ČR v Plzni VI. je financován Ministerstvem vnitra ČR v rámci dotace na integraci cizinců a statutárním městem Plzeň prostřednictvím Odboru sociálních služeb MMP.

Pomáhající **Plzeň**

Petr Šimek, PR DCHP

Charita

Co se chystá

Co se chystá

LISTOPAD

Vážení čtenáři, uvádíme zde přehled plánovaných akcí na listopad, které se snad budou moci uskutečnit i za nepříznivé epidemiologické situace. Aktuální informace prosím sledujte na diecézním webu www.bip.cz a na webových stránkách svých farností. Děkujeme.

2. listopadu proběhne akce **Svíce pro naše zemřelé**.

Letos je program ovlivněn epidemiologickými opatřeními. Biskup Tomáš Holub bude v den Památky všech zemřelých sloužit bohoslužbu, která bude streamována na sociálních sítích a na diecézním webu. V rámci bohoslužby zazní, kromě duchovního slova, také varhanní hudba.

Již **od 26. října** budou moci lidé vhadzovat lístečky se jmény svých blízkých zemřelých nebo s prosbami do uzamčené pokladničky u plzeňského andělíčka, který je vnější součástí katedrály sv. Bartoloměje na náměstí Republiky v Plzni.

2. listopadu biskup Tomáš předá první část těchto lístečků bratřím trapistům, kteří se budou za prosby a naše zemřelé modlit. Lístečky může široká veřejnost nosit k andělíčkově **až do neděle 8. listopadu**. U andělíčka může také každý symbolicky zapálit svíčku. Zvána je skutečně široká veřejnost.

Diecézní ples mládeže Let's dance, který měl proběhnout 14. listopadu, se vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci přesouvá na zatím neznámý termín. Děkujeme za pochopení.

18. listopadu: **Den modliteb za oběti sexuálního zneužívání**

Ve středu 18. listopadu je den, kdy se můžeme spojit v modlitbě za oběti sexuálního zneužívání. Prosíme, abyste na tento úmysl pamatovali v modlitbě. V Plzni bude biskup Tomáš sloužit mši svatou na tento úmysl 18. listopadu v 18 hodin ve farnosti Plzeň-Lobzy.

25. listopadu proběhne 3. ročník iniciativy **Červená středa**.

Všechny farnosti a společenství jsou opět zvány k připomínce všech lidí pronásledovaných pro vlastní víru, a to prostřednictvím iniciativy „Červená středa“. Symbolem akce je červené světlo připomínající krev trpících – je možné např. nasvítit kostel nebo jinou budovu či sochu červeným světlem, uspořádat modlitbu – dle aktuální situace... Více informací na webu www.cervenastreda.cz. Akci pořádá Česká biskupská konference spolu s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR a v tentýž den se koná v několika zemích světa. V Plzni bude nasvíceno biskupství a průčelí kostela Nanebevzetí P. Marie, za příznivé epidemiologické situace se od 17 hodin uskuteční modlitební procesí mezi těmito dvěma místy.

Co se chystá

O víkendu 2.–4. října 2020 proběhl druhý ročník Kreativního víkendu pro matku a dceru na faře v Těnovicích. Víkend byl ve jménu Času stvoření, kdy jsme společně čerpaly z inspirace papeže Františka, procházely jsme si čas připomínání, návratů, čas odpočinku, nápravy a hlavně čas radosti. Maminky s dcerami společně ušily a následně nabatikovaly sukni a pod vedením lektorky nacvičily krátkou taneční choreografii. Především to ale byl naplněný čas jeden pro druhého, jedné pro druhou. Čas, který je důležitý investovat do těchto křehkých vztahů a tím je posilovat. Pokaždé mě osobně velmi mile překvapí velmi vstřícná a pohodová atmosféra celého víkendu, kterou nenaruší ani věková rozrůzněnost dcer (které byly ve věku od pěti do šestnácti let), ani rozličná prostředí, z kterých každá přicházíme. Opravdu velmi moc ještě jednou touto cestou děkuji každé mamince i její skvělé dceři za vše, čím se na společném víkendu podílely a čím jej spoluvytvářely. Díky vám všem! **Petra Koňářiková**, Centrum pro rodinu

Reflexe účastnic:

My jsme s dcerou strávily hodně času během pěkně vymyšlených aktivit, které pro nás byly velmi inspirativní, navíc v krásném prostředí a krásné přírodě. Byl to pro nás vzácný víkend, na který budeme s radostí vzpomínat. **Michelle, Dýšina**

Mé dceři Johance se vlastně tak moc jet nechtělo, chtěla odpočívat, a ne být s několika lidmi pohromadě, ale v kostele teď v neděli říkala svědectví o tom, jak moc se jí víkend líbil... Vlastně to byl jeden z mála časů, které mi Johanka vyhrazuje... Teď v pubertě o to moc nestojí a na tom víkendu jsme prostě „musely být spolu“, což nás opět úžasně sblížilo. Moc jsme si užily veškeré činnosti, už jen ten čas být jedna s druhou a s ostatními. Byla jsem moc vděčná za společné tancování, kdy jsme si byly i fyzicky blízké, Johy je nadšená z krásné sukýnky a hlavně z pohody a radosti, která celý ten čas byla prodchnuta mezi všemi účastnicemi. I ostatní dcerky a maminky byly moc inspirativní, každá jiná, každá vzácná. Úžasné jídlo od Gabči i ostatních maminek, laskavé vedení, inspirace papežem Františkem a zamyšlením se, procházka v rozhovoru s dcerkou o vztazích – to vše pro nás bylo moc prima. Také klid, který vyzařovala Nicole při šití a cvičení, se do nás vepsal. A zvláštní atmosféra těnovické fary. Prostě jsme si odvezly úžasnou vzpomínku. **DĚKUJEME**, že myslíte na takové věci, jako je vztah matky a dcery!!! **Petra, Plzeň**

Ďakujeme všetkým prítomným mamičkám i deťom, no predovšetkým tým, ktoré sa starali o všetko potrebné, za krásny, spoločne strávený čas, za nové priateľstvá i podnety do rodinného života. Na výlet s húpaním sa nad rybníkom, vlastnoručne ušitú sukničku, originálny tanec, či na bezprostrednú bohoslužbu s otcom generálnym vikárom len tak ľahko nezabudneme. Ešte raz moc ďakujeme. **Mária, Rakovník**

Zažila jsem už druhý ročník tohoto víkendu. Ať už v komorní sestavě, nebo ve větším společenství, vždycky se tu cítím přijatá taková, jaká jsem. Když odjíždím v neděli, s údivem se ohlédnu za prostou budovou s červenými dveřmi, kde vždycky prožiju 2 dny dokonalého splynutí s vesmírem. Přemýšlím, jaký to asi zanechá v mých dcerách zážitek, když mě takovou zažijí. S dcerami tu vždycky znovu prožijeme pocit blízkosti, který v plné sestavě a v hektických dnech prostě není možný. Čerpáme z toho ještě dlouhé měsíce a těšíme se na další víkend. **Miša, Praha**

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
FB: DCM Plzeň; web: dcm.krestan.org; Instagram: dcm_plzen; YouTube: DCM Plzeň.
Kontakt: dcm@bip.cz.

Proběhlo...

Veni Sancte

„Tento akademický rok začal, jak už tradičně, mší svatou zahájenou generálním vikářem P. Jakubem Holíkem. Na konci jsme měli možnost si vyslechnout i povzbudivá slova od představitelů našich univerzit. Po mši následovala krátká prezentace, ve které byl představen VŠ klub Hora a jeho celoroční fungování.“
Lenka

Chystáme...

(Plánované akce proběhnou s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci a platná vládní nařízení. Některé akce tedy mohou být zrušeny nebo přeloženy na jiný termín. Děkujeme za pochopení.)

Animátorský kurz – ANEMOS

Kurz je určený zájemcům ve věku 18–29 let, první setkání proběhne (pokud to epidemiologická situace dovolí) 11. března 2021. Víš o svých talentech a chce je někde využít? Nevíš o nich, ale víš, že chceš něco dělat? Přemýšlíš o dobrovolnictví, vedení společenství, organizování nebo jen o aktivnějším zapojení se do dění?

Animátorský kurz je určený všem zájemcům, kteří mají chuť se více zapojit do nějakého aktivnějšího dění v církvi, společnosti, společenství apod. nebo touží alespoň po tom se o těchto možnostech dozvědět více. Zamýšlen je jako několik večerů, které tvoří jeden celek, je tedy vhodné účastnit se všech plánovaných termínů. Mezi probíranými tématy budou např. tato: sebezpoznávání a psychologie (skupiny, specifika jednotlivců, složité situace a jejich zvládnání), dobrovolnictví (možnosti, praktické zapojení, blízké organizace, spolky a komunity), společenství (druhy, styly vedení, příprava, koncepce, náplň), modlitba a Duch Svátý (schopnosti, dary, zapojení) ad. Večery nebudou koncipované čistě jen jako přednášky, ale bude zde prostor i pro vzájemné sdílení, diskuzi či modlitbu. V rámci setkání můžeš počítat i se společnou večeří. Chtěli bychom ti během

kurzu nabídnout také konkrétní možnosti, jak a kde se dobrovolnicky či jinak zapojit (jednorázově či dlouhodoběji). Pokud už někde zapojen/a jsi či o tom dosud váháš, jedná se z naší strany spíše o nabídky činností, zkušeností, které nemusíš nutně absolvovat. Naopak... Pokud už vedeš nějaké společenství nebo se jinak aktivně zapojuješ a toužíš jen po další inspiraci, pak kurz může být určen i pro tebe. Více informací k dispozici na dcm.krestan.org.

Let's Dance

Bohužel se ples přesouvá na dobu neurčitou. Ale rozhodně akci nerušíme a pevně věříme, že se v co možná nejbližším termínu akce uskuteční a všichni se společně ve zdraví potkáme. Průběžně vás budeme informovat.

Nejaktuálnější informace naleznete na našich FB stránkách: DCM Plzeň nebo Vysokoškolské společenství HORA v Plzni

Pár informací do dalších dní k VŠ klubu Hora

- 1) Vzhledem k nařízení vlády se bohužel ruší i Get on! (seznamovací víkend s VŠ klubem Hora). Tuto akci zrealizujeme, jakmile to bude možné, pravděpodobně v jiné podobě (adventní výjezd, lyže s Horou apod.).
- 2) Hora nepřestává žít. Pokusíme se připravit online přenosy mší svatých, promluv i pravidelných chval a dalších programů ve vyšší kvalitě prostřednictvím youtube kanálu. Pravidelně ve středu bude probíhat od 19:00 online mše svatá, od 19:45 online promluva.

VŠ klub Hora zve všechny plzeňské studenty mezi sebe. Více o jejich programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“.

SŠ spolčo Až to vládní nařízení a epidemiologická situace dovolí, DCM zve také všechny plzeňské středoškoláky k pravidelnému středečnímu setkávání v prostorách Diecézního střediska mládeže, a to od 17:00.

Kostely Nejsvětější Trojice ve vikariátu Rokycany

Kostely a kaple

Mimo hlavní cesty je na Mirošovsku vesnice **Mešno**. V dějinách se vynořuje až po polovině 14. století, kdy zde byl ustanoven v roce 1361 farářem jakýsi Mikuláš z Plzně. V polovině 18. století se stala majitelem panství kapitula katedrály sv. Víta v Praze, která si svého kostela více hleděla. To vše až do osudného dne, 2. května 1898, kdy kostel vyhořel ohněm, který vznikl v sousední stodole. V roce 1901 byl starý kostel zbourán. Ve zdivu se našla gotická křtitelnice, která dodnes slouží v novém kostele. Základní kámen k novému kostelu byl posvěcen 15. září 1901. Projekt kostela dodal stavitel Arnošt Živný. Stavba rychle postupovala, a tak již 9. listopadu 1902 byl kostel posvěcen a první slavnou bohoslužbu v něm sloužil pražský arcibiskup kardinál Lev Skrbenský.

Kostel je postavený z bílých cihel jako jednolodní s dřevěnou klenbou. Nejzajímavějším výtvarným dílem jsou figurální vitráže v oknech, jejichž původ je pozoruhodný. Pocházejí totiž z katedrály sv. Víta v Praze. Byly zhotoveny v roce 1863 pro tzv. Císařskou kapli, umístěnou v ose katedrály přímo za hlavním oltářem. Jejich autorem byli malíři Josef Fühlich a Josef Scheiwell a provedl je sklář Jan Quast. Při pozdější dostavbě a regotizaci katedrály se zřejmě nehodily do výtvarného konceptu, a tak se staly hlavní ozdobou nového kostela v Mešně. Zobrazují Nejsvětější Trojici, již se klaní Karel IV. a jeho čtvrtá žena Alžběta Pomoranská spolu s velkomoravským knížetem Rostislavem a českým knížetem Bořivojem I. V lodích jsou zobrazeni sv. Kliment a sv. Ludmila, na protější straně sv. Cyril a sv. Metoděj.

Kostel ve vsi **Hlohovice** se připomíná k roku 1374. Zanikl ve třicetileté válce a znovu byl postaven v roce 1734 podle projektu Františka Ignáce Pree. Jeho stavebníkem byl zdejší rodák Ludvík Jíša, který se zmožil ve službách místní šlechty jako velmi dobrý ekonom. Ke kostelu se přichází bránou v patrové zvonici, na které je umístěn gotický zvon z roku 1516, který pochází z kostela sv. Michaela v Praze a je dedikován sv. Vavřinci. Kostel je jednolodní s polygonálním presbytářem, který byl v roce 1861 přistavěn na západní straně kostela. Vnitřní vybavení také navrhoval F. I. Pree, na hlavním oltáři je obraz Nejsvětější Trojice z roku 1861 od Josefa Herzoga. Pěkná je skupina Ukřižování z 1. poloviny 18. století.

V severní části vikariátu je obec **Mlečice**, na jejíž návsi se nachází původně gotický kostel, který prošel mnoha proměnami. Pochází ze 14. století, poprvé je zmíněn v roce 1352, ale několikrát vyhořel, a tak je jeho podoba výsledkem přestavby po požáru v roce 1884. Do té doby byl zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie, ale byl přесvěcen na kostel Nejsvětější Trojice. Gotickou autentickou

části kostela je presbytář a jeho klenba z třetí čtvrtiny 14. století. Ve zdech je i gotický sanktuář a sedilie. Po požáru v 17. století byl zbarokován, ale při obnově ukončené v roce 1896 byl regotizován. Z té doby je i novogotické vybavení kostela. Nad portálem vstupu do kostela se nachází nádherná hlava Kristova na kříži ze 14. století. Vnitřek zdobila socha Assumpty, Neposkvrněného početí Panny Marie z let 1470–80, velmi jemné a půvabné dílo, které je nyní v bezpečí diecézního depozitáře. Kostel se stal domovem pro originál kamenné sochy Panny Marie Svatohorské, která stála nedaleko a dnes je na jejím místě kopie. Kostel byl vždy vnímán jako poutní.

Jan Soukup

Hlohovice

Mešno

Mlečice

karmelitánské nakladatelství **informuje**

KNA

Nejistota a strach kolem nás a často i uvnitř nás. Takový je obraz současného dění, které se nás bytostně dotýká. To by nás jako křesťany nemělo tolik zasáhnout, pokud žijeme ve vztahu s živým Bohem. Náš Nebeský Otec ví, co potřebujeme, a stará se o nás. Můžeme žít každý den ohleduplně a přesto naplno, investovat do našich vztahů, milovat bližní, nabídnout pomoc, ulehčit v trápení druhých. Můžeme právě takto hledat Boží království a vše ostatní nám bude přidáno. Pojďme se navzájem povzbuzovat v důvěře, vždyť jsme Jeho milované děti, náš Otec je s každým z nás. **Majka Lachmanová**

Otvírací doba v Karmelitánském knihkupectví v listopadu 2020:

Po–st–čt od 9:00 do 17:00

út a pá od 8:00 do 16:00

Kalendáře 2021 jsou stále skladem, můžete nakupovat v obchodě, objednávat na plzen@kna.cz nebo na tel. č. 602 506 287.

V prodeji jsou již různé druhy betlémů, svíček s vánočním motivem a bohatý výběr knih s krásnou vánoční tematikou pro děti. Rádi a citlivě vám poradíme, doporučíme a vybrané knihy na přání dárkově zabalíme. Navštivte náš obchod, dokud ještě můžeme mít otevřeno. Těšíme se na vás.

Novinky na pultě Karmelitánského knihkupectví

Komiksová bible

Dlouho očekávaný dotisk je znovu na pultě obchodu. Krásně ilustrovaná Bible zahrnuje 233 biblických příběhů, zjednodušených, ale věrně vystihujících podstatu biblické zvěsti. Kniha může být velkým darem pod stromečkem letošních Vánoc.

Čas prázdných kostelů, Tomáš Halík

Kniha *Čas prázdných kostelů* přináší ucelený soubor kázání a zamyšlení z podivuhodných Velikonoc roku 2020. Na pozadí aktuální situace připomíná Tomáš Halík i hlubší rány tohoto světa. Čas prázdných kostelů je adresován široké veřejnosti – ukazuje, že se doba pandemie nemusí nahlížet jako Boží trest, ale spíše jako otevřená výzva k solidaritě a k hluboké vnitřní proměně: „Jsem přesvědčen, že Boží výzvou této doby je usilovat o globalizaci soucitu a solidarity, snažit se proměnit nezadržitelný proces globalizace v proces komunikace a empatie.“(citace z knihy)

Desatero přikázání

Knížka, kterou sestavili italští katecheti, nabízí školákům návod, jak dobře porozumět Desateru. Přikázání jsou formulována současným jazykem, aby je děti správně pochopily. A jak si přikázání děti mohou osvojit? K tomu jim pomůže závěr každé kapitoly, v němž mohou splnit několik úkolů, které jim pomohou uvést to, co si přečetly, do praxe a zaujmout k otázkám vlastní postoj.

Síla modlitby za vnoučata

Další z úspěšné a užitečné série knih Stormie Omartianové se tentokrát obrací k těm, kteří se stávají prarodiči. „Vnoučata jsou darem, který vám dává Bůh. A vaše modlitby jsou zase darem, který dáváte vy jim, aby ovlivnil celý jejich život – dokonce i tehdy, kdy už tu nebudete, abyste jeho dobré plody viděli na vlastní oči.“ (z knihy)

Když nás trápí někdo blízký

manželské a vztahové problémy	<i>Poradna u kapličky</i>
www.poradnaukaplicky.cz – tel. 606 710 631	
domácí násilí	<i>Diecézní charita Plzeň</i>
www.dchp.cz/nase-sluzby-pomoc-v-krizovych-situacich/intervencni-centrum tel. 777 167 004	
ženy a dívky v tísní	<i>Poradna pro ženy</i>
plzen.poradnaprozeny.eu – tel. 731 064 036	
nechtěné těhotenství	<i>Hnutí pro život</i>
hnutiprozivot.cz/nesoudime-pomahame – tel. 800 108 000	
ztráta dítěte	<i>Dlouhá cesta</i>
www.dlouhacesta.cz , www.prazdnakolebka.cz – tel. 721 288 215	
týrání dětí	<i>Fond ohrožených dětí</i>
www.fod.cz – tel. 224 236 655	
problémy s učním	<i>Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna</i>
www.kppp-plzen.cz – tel. 703 159 747	
drogová/alkoholová závislost	<i>Centrum protidrogové prevence a terapie</i>
www.cppt.cz/nase-zarizeni/k-centrum – tel. 731 522 288	
týrání seniorů	<i>Záchranný kruh</i>
www.zachranny-kruh.cz/pro-verejnost – tel. 777 572 576	
pomoc obětem kriminality	<i>Bílý kruh bezpečí</i>
www.bkb.cz/kontakt/ceska-republika/plzen – tel. 734 157 200	

Diecéze plzeňská   Centrum pro rodinu   www.bip.cz

PilsAlive

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Marta Entlerová, Martin Junek, Jana Lazarová, Martina Matějková, Jan Soukup, Jiří Strašek.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, 301 00).

Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.

Římskokatolická farnost Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje

KURZ ALFA

ve Františkánské

MÁ SMYSL DNES JEŠTĚ V NĚCO VĚŘIT?

11 úterních večerů pro lidi, kteří se chtějí bavit
o náhledu na život, na svět a na křesťanství.

- začínáme **v úterý 5. 1. 2021 v 19:00**
pokračujeme dalších 10 úterních večerů
- na faře ve Františkánské 11 v Plzni
(vstup vpravo od dveří kostela)
- přihlaste se prosím do 15. 12. 2020
na tel.: 737 814 525 (Pavel Petrašovský)
e-mail: farnost.plzenkatedrala@bip.cz
- vstup zdarma

Průběh večera:

- lehká večere
- uvedení tématu
- otevřená diskuze

Alfa

katedralaplzen.org

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

11/2020 LISTOPAD

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské,
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň.

Odpovědná redaktorka:

Jana Lazarová, e-mailová adresa redakce:
zpravodaj@bip.cz, tel.: 721 863 845, www.bip.cz.
Evidenční číslo MK ČR E22167.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zasláné příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2020,
uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2020